

Силното съскане на змията показваше, че е опасно да се приближимъ. Азъ дигнахъ пушката, и съ два изстрела ѝ пръснахъ черепа. Тѣлото ѝ се изтърси на земята. Детето бѣ изгубило съзнание. Съвѣстихме го и го предадохме на обезумѣлата отъ скръбъ майка.

Грамадната и страшна змия бѣше вече мъртва. Нѣкои отъ нейнитѣ деца — малкитѣ змийчета — които играеха въ близката рѣка, ще загинатъ въ борбата за животъ. Другитѣ ще се изхранватъ сами, ще растатъ, ще дебелѣятъ, ще гонятъ птици, риби, гризачи, водни свинчета, ще висятъ по дърветата на девствената гора, ще порастатъ и ще живѣятъ на свобода, докато се намѣри нѣкой по-силенъ отъ тѣхъ да ги изтрѣби.

